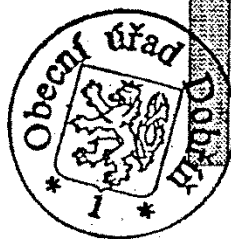

Obeční noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříň

1. PF 2017	1
2. Pomáháme v roce 2016	1
3. Pár přátel mít	2
4. Historie vánočních koncertů	4
5. Chvilka štěstí	5
6. Ze života dobříňské malířky	5
7. Sluníčko	6
8. Dobříň dětem	9
9. Mš V Zátíší	11
10. Perspektiva	14
11. EKO okénko	15
12. Investice v obci	16
13. Hospodaření	17
14. Kultura a statistika	20

PF 2017

Pár přátel mít..., to je tématem letošního plakátu. Jsou zde přátelé naší obce, kteří jsou nám něčím blízcí, které máme rádi, ale hlavně jsou zde Ti, za kterými můžeme přijít a kteří nám vždy pomohou. Spousta z nich se nám sem nevešla, ale za ty roky jste je mohli vidět při každé naší akci, maminky nám napečou, někdo nám pomůže lavice, jiný nás potěší a řekne, moc se Vám to povedlo..., to vše jsou přátelé naší obce. A co jsou pro mě přátelé? Pro mě je to ten, který se mnou sdílí nejen radost, ale i ten, který, jak já říkám, když je mi smutno a potřebuju pochovat..., tu pro mě je a řekne, neboj, to zvládnem. Každý z nás má určitě hodně přátel, ale opravdový přítel se většinou pozná až v nouzi, nekouká na to, jestli se mu chce, ví, že je to potřeba. Je to ten, který se s námi raduje, že se nám daří, ale hlavně ten, který tu pro nás je, i když máme nějaké trable, můžeme se na něj vždy s důvěrou obrátit, vždy si na nás najde čas, to jsou přátelé..... Děkuji Vám všem za Vaši podporu a přeji Vám do roku 2017 mnoho zdraví, štěstí a hodně dobrých přátel.

Šárka Mrázková

Dobry anděl

V loňském roce jsme Nadaci Dobry anděl věnovali částku ve výši 23.888,- Kč a obdrželi jsme certifikát Dobrého anděla. Tato částka byla složena z příspěvku z prodeje výrobků našich malých keramiků, prodeje vyrobených andělů, dobrovolného vstupného z vánočního koncertu a sběru železa a papíru, který jsme dělali spolu s dětmi z naší obce. Na našem andělském blogu jsem si přečetla příběhy rodin, kterým náš příspěvek pomohl, jsou to opravdu hodně smutné příběhy, o to více mě těší, že jsme se jako obec do tohoto projektu zapojili a těmto rodinám pomohli aspoň malou pomocí zvládnout jejich těžké životní chvíle.

Letošní výtěžek z 2. minijarmarku byl ve výši 11.855,- Kč a bude spolu s dobrovolným vstupným z vánočního koncertu a příspěvkem od obce věnován této nadaci. V mateřské školce jsme prodejem výrobků získali částku ve výši 4.600,- Kč. Prodejem keramických výrobků našich dětí z keramického kroužku jsme obdrželi částku 900,- Kč. V naší kavárně jsme obdrželi částku ve výši 6.355,- Kč, tady musím opět říct, že když dáme hlavy dohromady, vznikne z toho dobrá věc. A jak to tedy vzniklo? Lea Červenková s Márou Hanzlíkem měli nápad, že napečou na jarmark

muffiny, maminky a babičky z obce se přidaly, napekly, vyrobily chlebičky, pan Karhan přišel s nápadem kavárny, Míra Bartoš zapůjčil a postavil stan. Standa Lenert nám půjčil stolečky, aby bylo kde posedět, Jarda nám zatopil a výsledkem byla útulná kavárna se spoustou dobrot. No není to nádhera.....?

Tříkrálová sbírka 2016

Vážení občané,

Farní charita Roudnice nad Labem děkuje všem, kteří v prvních dnech letošního roku finančně přispěli do kasiček tříkrálových koledníků. V Roudnici nad Labem, Budyni nad Ohří a 10 spádových obcích Podřipska se letos podařilo vykoledovat opět rekordní částku - 172.153 Kč!!! - což je o 35 tisíc korun víc než v minulém roce.

Občané vaší obce přispěli částkou 9.994 Kč. Z dosaženého výsledku 16. ročníku sbírky máme všichni obrovskou radost. Přestože žijeme ve složité době, mnozí lidé už nemyslí pouze na sebe, ale pomáhají potřebným a jsou čím dál štedřejší.

Náš obrovský dík patří i místním koledníkům a jejich vedoucím, kteří se zúčastnili letošní tříkrálové sbírky a i díky nim se podařilo dosáhnout tak dobrého výsledku.

Vybranou částku použijeme na zajištění provozu charitního šatníku, psychologické poradny a zakoupení vybavení do azylového domu pro ženy a matky v Roudnici n. L. Budeme i nadále pokračovat v individuální podpoře rodin s dětmi.

Ještě jednou všem z celého srdce děkujeme.

Vedení Farní charity Roudnice nad Labem

V roce 2017 bude probíhat Tříkrálová sbírka v naší obci v sobotu 7. 1. 2017.

Pár přátel mít

Téma letošního vánočního koncertu v sobě skrývá mnohé, co jen si každý z Vás představí. Pro někoho je to přání, pro jiného milá útěcha, že má to štěstí. Přátelství má mnoho podob a i přátelé mají různé tváře. Někomu je přítelem blízký člověk, druhému čtyřnohý kamarád. Také v čase se přátelství různě vyvíjejí, jiná kritéria přátelství mají děti a jiná my, dospěláci. Asi každý z nás si

dokáže uvědomit, co pro něho znamená přítel. Je-li to ten, kdo pomůže v těžké chvíli nebo někdo, s kým Vám je dobře, můžete se společně zasmát i vyplakat. Ale vzpomenete si ještě na své dětství a ty opravdu nejlepší kámoše z mateřské školky nebo ze školy? Právě tuto otázku jsem položila nejenom sobě, ale také ostatním zastupitelům. Velmi mě pobavila odpověď Jardy Gabriela, který sice stručně, přesto velmi výstižně konstatoval: „To „nej“ přátelství začalo už v mateřské školce a trvá dodnes.“ Ano, to je vše, dalších slov netřeba, důležité bylo řečeno. Já mohu jen tiše závidět, takové štěstí jsem neměla. A nejenom já, ale ani Marek Coufal si na velká dětská přátelství nepotrpěl, o to si jich dnes umí více vážit a jsou pevnější. Vladka Hodanová nostalgicky zavzpomínala na svou první velkou kamarádku Hanku Petrželkovou, se kterou vyrůstaly v Dobříni. „Přestože Hanka už řadu let bydlí jinde, stále o sobě víme a pravidelně se několikrát do roka scházíme. Často si vzpomenu, co jsme jako holky vyváděly. Drandily jsme po vesnici na kole, zajely i do Račic na kanál. Poslouchaly dnes už staré hity Petera Nagyho, Teamu nebo Hanky Zagorové. Žádné mobily tenkrát nebyly, tak jsme si psaly psaníčka a nechávaly je zastrčené u vrátek, tak, aby je nikdo jiný nenašel. Dokonce si vzpomínám, že jsme si psaly denně kroniku, sice už nevím, kde je, ale určitě bychom se hodně nasmály.“

Na svou kamarádku myslí i Naďa Součková: „Jmenuje se Eva. Byly jsme opravdu kamarádky od mateřské školy. Každé ráno jsme spolu kráčely do školky a v taštičce si nesly svačinku, dříve se ve školce nevařilo, a tak měl každý svačinkou svoji z domova a na oběd jsme šli domů. Celé dny jsme si hrály jen spolu, na procházky ruku v ruce a i odpoledne byla naše.

Eva je o rok starší než já, a tak když odešla do školy, nastalo pro mě dlouhých 12 měsíců čekání, až ji dohoním a vyrazíme spolu. Naše kamarádství trvalo dál. Mnohé jsme spolu zažily. Nejraději jsme si hrály s panenkami a s kočárky chodily k Labi na deku. Přitom jsme ale musely plnit i povinnost - napást a vykoupat každá své husy, večer je zase zahnat domů. Rozpoznávaly jsme je tím, že měly na hlavice barevné označení.

Čas plynul a z nás vyrostly velké slečny,

začaly jsme jezdit na střední školu - každá na jinou, ale obě do Litoměřic.

I jako dospělá se rády vídáme, přestože už to není tak často. Po svatbě se naše kroky rozešly, to když Evu zavál vítr až do Českých Budějovic. O to víc se na sebe těšíme, když Eva přijede navštívit své příbuzné.“

Když jsem nad svými dětskými přátelstvími zapřemýšlela já, vzpomněla jsem si na 3 události, které mi utkvěly nezapomenutelně v hlavě, a dá se s trochou nadsázky říct, že měly určitý vliv na můj budoucí život.

Příběh 1

Můj (ne)přítel číslo 1 se jmenoval Kropáček, křestní jméno si nepamatuji, prostě jen Kropáček. A jeho kamarád byl Kapoun. Dva největší raubíři z celé školky, kteří trápili nejen nás děti, ale také paní učitelky. Alespoň tak jsem to tehdy cítila. Nicméně téměř všichni, i já, jsme toužili být jejich nejlepšími kamarády. Ptáte se proč? No to je přeci jasné, slibovali jsme si od toho, že nás vynechají ze svých útoků. A protože to byli chlapi přemýšliví, vymysleli kritéria, jak se tím nej kamarádem stát. Lépe řečeno kamarádkou, kluky nebrali. Úkol byl jasný, během poledního odpočinku, když šly paní učitelky na zasloužené kafičko, bylo třeba postavit se na postýlku, sundat kalhoty od pyžámka či vyhrnout noční košilku a udělat promenádu tzv. na Evu. Těžko říci, jak by dopadla má čest, kdybych byla hezká holčička bez zábran. Měla jsem však to štěstí, že mě neminuly dětské komplexy z mírné nadváhy, okluzor na pravém oku a sestřih tzv. na blbečka. Stud byl silnější, a tak jsem se vyvolenou nestala. Na druhou stranu se ve mně probudil zdatný rváč, sice mě to stálo rozbité brýle (díky za to, byly příšerné), ale mohla jsem se pyšnit záhryzem do Kropáčkova břicha!

Příběh 2

Má velká a tehdy osudová kamarádka Evička se mnou chodila na 1. stupeň. Byla krásná, chytrá, všichni ji měli rádi. A ona to věděla. Naše kamarádství spočívalo především v tom, že jsem dělala vše proto, abych ji potěšila. A tak když jsme měli jednou ve třídě vánoční besídku, připravila jsem jí dárek, o kterém jsem byla přesvědčená, že ji potěší. Malou panenku, miminko, zabalenou v zavinovačce, kterou jsem vlastnoručně ustříhla z trička, o kterém jsem si myslela, že už ho nebudu nosit

(maminka měla sice jiný názor, ale to se tak někdy sejde). Panenku jsem pěkně připravila, a protože jsem nenašla žádnou vhodnou krabičku, vložila jsem ji do takové plastové houbičky s červeným kloboučkem, původně v ní byly lentilky, ale ty jsem snědla. Když přišel den „D“, dárek jsem zabalila a přinesla do školy. Protože měla Evička dárků hodně, od každého z dětí, nestihla si ani všechny pořádně prohlédnout. Můj dárek si nechala až na doma, takže jsem čekala na „vděk“ do druhého dne. A ten se mi dostal během plaveckého výcviku. Krásná Evička v bikinách z Tuzexu ke mně přišla a oznámila mi, že už nemůžeme být kamarádky, protože jsem ji velmi zklamala. S maminkou se prý shodly na tom, že panenka byla opravdu hezká, ale co ta houbička? Vždyť byla naprasklá? A rozbité dárky si kamarádi rozhodně nedávají. Maminka jí totiž řekla, že pravý kamarád své dárky balí do hezkých obalů, aby tak ukázal, že si přátelství váží. Slzičky mi tekly a nepomohl ani příslib půlmetrové chodící panny. Další přátelství vzalo za své.

Příběh 3

Mé další přátelství spadá do stejné doby jako předchozí. 1. stupeň základní školy, tatáž třída, jiná Evička. Bydleli jsme poblíž sebe a chodily spolu každé ráno do školy a odpoledne si společně hrály na ulici. Na stejnou vánoční besídku, která byla součástí předchozího příběhu, jsme se i s Evičkou číslo 2 dohodly na výměně dárečku. Ale ouha, tolik starostí a práce jsem měla s dárkem pro Evičku číslo 1, že na svou kamarádku z ulice jsem docela zapomněla. Když jsme si pod stromečkem rozbalovali dárky, všichni něco dostali, ano, nejvíce Evička číslo 1, ale ani já jsem nemusela smutnit, dárků bylo několik. Nejvíce mě potěšil krásný odznáček Šmoulů od Evičky číslo 2. Ta však byla smutná, nedostala dárek žádný, ani ode mě, kamarádky, se kterou si ho slíbila. Bylo mi Evičky 2 moc líto, a tak jsem se jí omluvila a dáreček dodala ještě to odpoledne. Nezlobila se na mě, měla velkou radost a naše kamarádství trvalo celý 1. stupeň.

Na závěr mi dovolu malá shrnutí a po vzoru Haliny Pawlowské (Banánové rybičky) mám 3 rady vyplývající z mých popsaných životních zkušeností:

1. „Neslibujte, co nechcete nebo nemůžete splnit. **I slibem lze ublížit!**“

2. „Své dárky s láskou darujme i balme: **Važme si přátel, pro které obal není důležitý, ale oceňuj, co je uvnitř (nejen dárků).**“

3. „Chraňme sobě i svým blízkým zadky a hlavně: **Nepodporujme spratky!**“

Daniela Havláková

Historie vánočních koncertů

Jedním slovem, čím bych chtěl pojmenovat důvod, proč vznikly vánoční koncerty, je slogan „JEDEN DRUHÉMU POMÁHAL“, který se váže k roku 2002. Co se stalo významného v naší obci? Určitě naše generace nezapomene na povodeň, o jejímž ničivém rozsahu jsme neměli ani tušení. Jako malí chlapi jsme se chodívali dívat na letopočet 1895 na domu pana Malického a říkali, to řece není možné. Také jsme si v dětských představách opakovali slova učitelů ze školy o tom, jak jsme vyžrali na přírodu, zregulovali řeky, postavili Vltavskou kaskádu, a proto od TĚ doby nejsou povodně a přírodním živlům umíme zkrátka poručit. Pak to přišlo – 12., 13., 14., 15. srpen 2002. Nečekali jsme s prázdnýma rukama, naplnili jsme snad nejvíc pytlů v celém povodí Labe, postavili hráze na padesátiletou vodu, na kterých se podíleli všichni naši občané. Když říkám všichni, tak to prosím má velkou váhu. Viděl jsem, jak mají děti pořezané ruce od provázku, jak zavazovaly pytle, které dospělí plnili. Pak to přišlo. S tím i strach, slzy, ztráta a újma na majetku. Do konce roku 2002 jsme společnými silami opravili a obnovili normální chod obce. Cítil jsem v tu chvíli, že je potřeba vše shrnout a něco si k tomu říci. Rád zpívám, a tak jsem požádal Marka a Lenku Vávrovi z Roudnice, kteří nám chodili pomáhat likvidovat škody, zdali by něco nezaspívali. „Ano, není problém, máte sál, kulturák?“ „Nemáme“. Budeme zpívat pod širým nebem. Jirka Zajíc říká: „Uvědomuješ si, že ještě včera pršelo? Víš, kolik stojí ta aparatura?“ Ví, říká, pršet nebude.

První vánoční koncert se konal v Horově ulici na chodníku mezi domem pana Málka a Barcíka. Ulice byla plná. Přišli všichni. Přišli

i ti, kteří nám pomohli, každý, kdo chtěl, dostal slovo, a nám všem tu a tam ukápla slzička dojetí. Prožili jsme úžasnou atmosféru. Není divu, že další rok jsme si přáli situaci zopakovat, a tak je tomu dodnes. Zbývá říci, za co jsme tedy vděční? Díky Bohu za to, že nikdo nepřišel o život, nikomu nespádl dům, nikdo nezůstal se svým problémem sám a upevnili jsme své dobré vztahy ještě více. Naši obec to nerozdělilo, a tak se každoročně těšíme na Vánoční koncert. Tento rok bude jubilejní 15tý.

1. raritou našich vánočních koncertů je termín konání, tj. 23. 12. od 17:00. Původně k tomu byly docela námitky... „Víš, kolik mají hospodyňky práce v předvečer Štědrého dne?“ Kouzlo našich Vánoc je v tom, že si umíme rozložit povinnosti tak, abychom v předvečer byli již hotovi a v klidu si vychutnali vánoční atmosféru, mohli si popřát nejen doma, ale i podat si ruku se všemi občany nebo obdarovat malým dárkem pomocí „Vánoční pošty“ svého souseda. Vždy se na to těším.

2. raritou je to, opět přes počáteční nesouhlas zastupitelů, že po dvojicích obejdou naši zastupitelé všechny domácnosti, zaťukají na každé okno, zazvoní na každý zvonek a pozvou naše občany na koncert, podají ruku, předají plakát či Obecní noviny. Na to jsme si již zvykli. Toto také nemá v širém okolí obdoby. Postupem času byly koncerty doplňovány různými maličkostmi, například podmanivou pyrotechnikou nebo pamětními hrničky Lenky Hložkové, teplým čajem, svařákem či vánočním pečivem.

3. raritou (od roku 2013) jsou naše koncerty zajímavé tím, že veškerá produkce, všichni zpěváci a kdokoliv se účastní programu, je občan z naší obce. Většinu pěveckých sborů tvoří ženy, muži jsou v menšině. U nás je tomu naopak. Nikdy bych nevěřil, že pouze naši chlapi vystoupí na podium za mikrofony a odzpívají tam na zvukových podkladech vánoční koledy. Letos jsme pozvali za mikrofony poprvé i naše ženy.

Kolem koncertů je nutný i technický tým, bez kterého se neobejdeme. Od počátku až doposud se o ozvučení stará Jiří Zajíc. O technické vybavení, osvětlení, atrakce, lavice se stará Jaroslav Gabriel. Mimo pozvaných cizích skupin se o náš obecní mužský soubor staral Luboš Jurníček, nyní Jiří Hančl. Obecní

úřad pak s vedením obce a kulturní komisí má na starosti organizaci a program. Pořadatelskou činnost a servis pro občany zajišťují dobrovolníci, naše maminky, tatínkové, ale i děti.

Naše koncerty nejsou jenom o zpívání. Během pěveckých vystoupení starosta(tka) obce vítá podáním ruky nově přistěhované občany, oceňuje své občany věcnými dary a také skleněným pohárem za mimořádnou pomoc druhým občanům. Velmi milé jsou příspěvky našich dětí, zejména po zprovoznění nové mateřské školky. Neodmyslitelným doplňkem vánočních koncertů je vždy zvací plakát, který je vždy na určité téma. Vždy vyjadřuje myšlenky, tužby a cíle, které se snaží naše vedení obce prožít, nebo naopak události, které jsme prožili.

2002 1.Vánoční koncert: „**Jeden druhému pomáhal**“ v Horově ulici zpívají Marek a Lenka Vávrovi,

2003 2.Vánoční koncert: „**Na zemi pokoj lidem dobré vůle**“ na pódiu v Zátiší zpívají Marek a Lenka Vávrovi s občany,

2004 3.Vánoční koncert: „**Děkuji a přeji ti**“ zpívá HAPPY DAY KVINTET, první vytištěný plakát,

2005 4.Vánoční koncert: „**Můj domov**“ zpívá skupina Pětník, s plakátem,

2006 5.Vánoční koncert: „**Dříve a dnes**“ zpívá Pavel Červený se skupinou Vynález zkázy,

2007 6.Vánoční koncert: „**Dobříň PF 2008**“ zpívá Pavel Červený se skupinou Vynález zkázy,

2008 7.Vánoční koncert: „**Společnou cestou**“ zpívá HAPPY DAY KVINTET,

2009 8.Vánoční koncert: „**Čím je pro mě rodina**“ zpívá smíšený pěvecký soubor Cyril,

2010 9.Vánoční koncert: „**Labe, Sluneční ulice**“ zpívá Michaele Jonczy,

2011 10.Vánoční koncert: „**Čím budu až vyrostu**“ zpívají Monika a Pavel Obermajerovi,

2012 11.Vánoční koncert: „**365 dní v Dobříní**“ zpívá Foitův komorní sbor,

2013 12.Vánoční koncert: „**Výstavba MŠ v Zátiší**“ zpívají muži z Dobříně,

2014 13.Vánoční koncert: „**Našim dětem**“ zpívají muži z Dobříně s dětmi z MŠ,

2015 14.Vánoční koncert: „**Hlavně nesmí**

býti smutno“ zpívají muži z Dobříně s dětmi z MŠ,

2016 15.Vánoční koncert: „**Pár přátel mít**“ zpívají muži a ženy z Dobříně s dětmi MŠ Dobříň.

Těším se, že si spolu na vánočním koncertu opět zazpíváme.

Miroslav Kvintus

Chvilé štěstí

Když se řekne vánoční koncert v Dobříní, zní to jednoduše. Věřte, že jednoduché to však vůbec není. Spousta práce s organizací s občerstvením, s programem.

Letos se opět budou zpívat vánoční písně a koledy, ale pozor! Chlapi pozvali ke spolupráci také nás, děvčata. Sbor bude smíšený.

Nejprve to začalo jako hec, ale tím, že se každou neděli scházíme ke zkouškám, tak nás to tak nějak chytlo za srdíčko. Určitě nemluví jenom za sebe, ale i za všechny zúčastněné. Je to jako droga, jako elixír dobré nálady. Během zpívání z nás odpadávají všechny malé i velké starosti a máme pocit, že jsme strašně důležití. Já to cítím nejen celé dvě hodiny, tak dlouho trvá zkouška, ale i doma, celý večer než jdu spát.

Tyhle chvíle štěstí, kdy člověk dokáže něco, čím udělá radost i ostatním lidičkám kolem sebe, ty přece stojí za to.

Srdečně Vás zveme na náš vánoční koncert a těšíme se, že budete zpívat s námi.

Veselé Vánoce přeje Blanka Barčíková

Ze života dobříňské malířky

Je to pár měsíců, kdy jsem přišla na úřad a Šárce ležel na stole obrázek - zátiší s květinami. K mému překvapení šlo o dílko paní Jaroslavy Machulkové, dobříňské rodačky a dlouholeté obecní kronikářky. To, že paní Machulková umí krásně psát i malovat sice dokládá samotná kronika, která získala 1. cenu v kategorii Kronika roku v rámci soutěže Vesnice roku, ale obrazy? Netrvalo dlouho a utajenou malířku jsem potkala. Slovo dalo slovo a mé překvapení přerostlo téměř v šok. Dům Machulků je

taková malá soukromá galerie - obrazy, kam se podíváte. Kdo jste se přišli podívat na vánoční jarmark a zavítali jste i do MŠ, sami, na vlastní oči, jste mohli vidět. Právě tady probíhala výstava jejích obrazů. Je pravda, že se umělkyně styděla a k uskutečnění výstavy ji bylo nutno přemluvit, nakonec však souhlasila k radosti všech návštěvníků a milovníků umění.

Ten, kdo obrazy viděl, mi musí dát za pravdu, že je na co se dívat. Autorka tvoří v duchu impresie pomocí akrylu, oleje či tzv. kafe. Že tuto techniku neznáte? Já také neznala, a tak mě musela paní Machulková zasvětit - je to prosté, místo barvy se maluje kávou. Svým osobitým stylem přenáší na bílé plochy čtvrtky i plátna krajinky, květinová zátiší nebo třeba jen stébla trávy a kapek rosy. Do sbírky patří i portréty blízkých, nejlépe prý sedí vnučka Nikolka, která její malířské nadání podědila. Má však také své oblíbené autory, jejichž díla velmi úspěšně reprodukuje. K těm srdcovým patří zejména Antonín Slaviček a Otakar Nejedlý, ty můžete vidět v roudnické Galerii moderního umění. Ze světových autorů se jí líbí zejména Monet a Sisley.

A jestli Vás zajímá, jak se stát malířkou či malířem, nechte se inspirovat dalšími řádky.

Nutno podotknout, že paní Machulková má své umělecké sklony po tatínkovi. Ten prý maloval natolik hezky, že kromě náčrtků a různých kresbiček tvořil i reklamní plakáty. To, že se dcera potatila, se začalo projevovat v 18ti letech, kdy jako zaměstnankyně Glazury ve volných chvílích malovala různé obrázky a ornamenty na dlaždičky. Jejího nadání si všiml jistý pan Pokorný, fotograf, kterému byla modelem (krásné fotografie, ve vši počestnosti a oděvu). Právě on ji popostrčil a doporučil do malířského kroužku pod vedením pana Rickerera. I jeho talent mladé Jarušky nadchl a snažil se ji přesvědčit, aby šla studovat malířství do Prahy. Bohužel v té době už pracovala a rodiče s jejím studiem nesouhlasili, z nedostatku prostředků by ji na studiích dále nemohli podporovat. A tak se z talentované slečny stala milující manželka a maminka, která malovala jen do památníků a dobříňské kroniky. Svě výtvarné touhy odložila do šuplíčku až do roku 2013. Právě tehdy se, ve svých 66 letech, zapsala na Univerzitu 3. věku UJEP, do oboru impresie pod vedením Mgr. Jitky Kratochvílové. Od té

doby se učí, zdokonaluje a svými obrázky obdarovává své přátele, známé i rodinu. Příležitostí je dost - svátky, narozeniny, výročí nebo prostě jen tak, pro radost. A právě radost je tím hlavním motorem, který pomáhá paní Machulkové držet štětec. Za 4 roky namalovala 50 obrazů a zdaleka nekončí. Právě teď maluje kočku, ale než tento článek vyjde, jistě přibude něco dalšího.

Myslím, že nejen za sebe přeji paní Machulkové spoustu inspirace, pohody a energie do dalšího tvoření. Je krásné vědět, že začít lze kdykoliv.

-dh-

Sluníčko

Obdivuji a velmi si vážím každého, kdo dokáže to, co já bych nikdy nedokázal. O to, co jsem viděl a slyšel, bych se chtěl s Vámi podělit. Věřím, že tento příběh nás mnohé bude motivovat k rozhodnutí něco v životě změnit. Postavit se třeba na stranu byt' nepatrného, nebo dokázat podpořit dobrou věc. Tak poslouchejte, tento příběh žije se svým manželem Standou naše občanka paní

Milana Petrásková

První otázka...odkud pocházíte, dětství, měla jste nějaká zvířátka, když jste byla malá?

Pocházím z „chemického“ města Lovosice, bydlela jsem v panelovém domě a žádné hospodářství ani zvířátka u nás doma nebyla. Maminka se dodnes řídí tím, že do bytu zvířata nepatří, musí mít absolutně čistou domácnost bez jediného chloupku. Babička mívala kočku a pejska, žila tehdy v moderní domácnosti jako my, i když v rodinném domě, ale zvířátka měla stejná privilegia jako ostatní členové domácnosti.

Nějaký zážitek z dětství se zvířaty?

Snad jen to, že babiččin pes Míša, malý nalezený voříšek, často utíkal přes plot do města a já byla několikrát svědkem, jak v centru města brzdí auta, aby nepřejela našeho Míšu. Chytala jsem ho, musela jsem ho zavřít k nám domů na záchod, kvůli chlupům jsem si ho jinam do bytu dát nedovolila, a běžela jsem na odpolední vyučování, samozřejmě pozdě. Měla jsem o něho velký strach.

>>>

Ovlivňovala láska ke zvířatům třeba Váš život, případně zaměstnání, reakce okolí na to?

Láska ke zvířatům, spíš bych to charakterizovala jako starost o všechny bezmocné bytosti na tomto světě, které člověk ovládá a do čehož spadají děti a zvířata. Jsou to tvorečkové na nás dospělých lidech závislí vším, svým životem i jeho kvalitou. Je fakt, že mám tendence pomáhat i slabým dospělým lidem. Do cesty se mi připlétala především zvířata v nouzi a ta mají dosud málo příznivců. V zaměstnání mě pomáhání zvířatům v nouzi do určité doby nijak neovlivňovalo a ani nemohlo, neboť se jednalo o velice psychicky náročnou práci bankovního poradce, kde se člověk celý den „nezastavil“. Když už práce v zaměstnání a vedení útulku společně bylo neúnosné, musela jsem zaměstnání opustit. Reakce okolí ohledně mého vřelého vztahu ke zvířatům nebyla až tak negativní. Možná je to tím, že jsem cestou životem vytěšňovala ty lidi, kteří byli k živým tvorům z mého pohledu „krutí“. Samozřejmě každý názor je diskutabilní a útulek není jen péče o bezprizorní kočky, ale i osvěta vztahu člověka ke zvířatům, především osvěta kastrace koček, přednášky ve školách a prosazování dodržování zákona na ochranu zvířat.

Roky jste pracovala v bance a i pro naši obec jste byla v tomto ohledu dobrým bankovním poradcem. Co vás vedlo opustit společensky výhodné pracovní postavení a věnovat se zvířatům na plný úvazek?

Zvířata pomoc potřebují a já chci být svým životem prospěšná. Především domácím zvířatům toto dlužíme, člověk si je k sobě připoutal a ony jsou na něm závislá, neměla by díky lidské lhostejnosti a nezodpovědnosti trpět. Cítím zodpovědnost za lidi. Musím v tomto ohledu pro zvířata něco pořádného udělat. Práce ohledně zvířat není sice výnosná, na společenském postavení jsem nikdy nelpěla, děti jsou už dospělé a mají svůj vlastní život a na hmotných statcích závislá nejsem, takže mi nic už nebránilo jít pracovně touto cestou, kdy budu cítit alespoň občas uspokojení ze záchrany nebo nalezení hezkého domova původně nešťastnému zvířátku.

Proč zrovna kočky... a kdy se zrodila myšlenka vybudovat pro ně útulek?

Kočky proto, že jim je tak málo pomáháno a lidé se k nim často nehezky chovají. Začalo to nalezením kotěte dcerou, pak další zraněnou kočičkou, nějaká se nám objevila na zahradě, atd. Bylo jich stále více a vlastně nebylo možné je nijak umístit, nikde v okolí nebyl žádný útulek, a tak jsme se o ně starali doma. Pokud je někde vyhozený pejsek, toho je možné do útulku umístit bez problémů, pobyt mu uhradí obec, ale kočky jsou opomíjené a i přesto, že se na ně vztahuje zákon na ochranu zvířat úplně stejně jako na pejsky. Zlom přišel, když jsem našla osmnáct kočiček včetně koťat u restaurace na veslařském kanálu v Račicích, a to v příšerném stavu, dospělé březí, okolo koťata z jara s uplakanýma očima, vyzáblá s příšernou rýmou. Nevěděla jsem, co dělat, nemohla jsem je tam nechat bez pomoci. Rozmnožila se tam, a tak byl vydán zákaz je krmit. To samozřejmě není řešení, výsledkem jsou jen zubožené a strádající kočky, které tam budou pomalu umírat. Vyřešit tuto situaci mi pomohl pražský spolek Šanta kočičí, kočičky jsme pochytili, uzdravili, vykastrovali, naočkovali a ty přítulné putovaly do nového domova. A tak začala moje éra pomáhání kočkám v nouzi ve větším rozsahu, avšak pod tímto spolkem a v množství do dvaceti koček. V roce 2013 jsem už byla Praze spíše na obtíž, a tak jsme zkusili s mým manželem Standou založit vlastní spolek. Hodně jsem se tohoto kroku bála, abychom to zvládli finančně i fyzicky.

Byl jsem navštívit Váš kočičí domov Sluníčko. Co to obnáší zřídit takový útulek, odkdy zřízení, prostory, legislativa, ekonomika...?

Útulek je zřízen od 19. 6. 2013 a od té doby se stále vyvíjí. Krajskou veterinární správou je schválen k tomuto účelu celý náš dům. V případě potřeby se opravdu rozmísťují kočky do všech místností. Kočičky musí být karanténovány při příchodu do útulku a v jednotlivých místnostech nemůže být též velký počet koček z důvodu mutování virů, které si kočky nesou, jsou velice náchylné k virovým kočičím infekcím, nejsou imunitně uzpůsobeny žít pohromadě, ve smečce. Z tohoto důvodu je u této šelmičky hygiena a péče v útulku nesmírně důležitá, a proto musí

mít kočky ke svému životu i dostatek prostoru. Jako spolek jsme zapsáni v rejstříkovém soudu, jsme nezisková příspěvková organizace, která je finančně závislá na dárcích. Péče o kočky v útulku je velice finančně náročná, a proto je třeba neustále shánět dalších dárců, protože každá stokoruna je nám přínosem. Nejsme nikým dotováni. Vedeme podvojný účetnictví, máme transparentní a sbírkový účet registrovaný u Ústeckého kraje. Vedení útulku obnáší i evidenci koček s veškerými zdravotními záznamy a informacemi o jejich povaze, evidenci Dohod o předání koček do nového domova, evidenci Protokolů o přijetí kočky do útulku. Jednou za rok nás přijde navštívit inspektor z KVS, zda máme všechno v pořádku. Sama bych všechno nezvládla, máme ještě jedno depozitum o cca 15ti kočičkách a asi osm stabilních dobrovolníků, kteří pomáhají občas s úklidem, s organizací různých akcí, s obsluhou webových stránek, s komunikací s veřejností, s evidencí a s inzercí koček. Je to práce náročná a obsáhlá.

Při prohlídce jsem viděl jednotlivá oddělení, kde jsou kočky umístěny, můžete nám pro čtenáře zopakovat?

Když to vezmu odzadu, tak je tam malá místnost s klecemi, to je karanténa, tam jsou umístěny kočičky po přijetí do útulku. Dále je velká místnost, kde jsou už zdravé a naočkované kočičky, volně chované s přístupem do venkovní voliéry. V horním patře je pokoj používaný jako infekční, kam jsou kočičky separované především při onemocnění panleukopenií, která je velice nakažlivá pro ostatní a často končí smrtí. V ostatních částech domu jsou kočičky rozmístěny dle potřeby, např. pokud některá kočka nemůže psychicky unést soužití v kolektivu ostatních, je třeba ji separovat, nebo při příjmu koťat, která je třeba nějakou dobu držet samostatně, neboť jsou velmi vnímavá na virové nemoci a často jejich život visí na vlásku. Venku máme další čtyři voliéry. Ve sklepní místnosti jsou klece, kde jsou umístěny plaché kočičky po kastraci, které jsou po zotavení vráceny do jejich původní lokality, kde jsou krmeny krmičem, je monitorován jejich zdravotní stav a dostanou polystyrenové boudičky se slámou, aby se mohly ukrýt před nepřízní počasí.

Takovou lokalitu máme i na území Dobříně a to za plynárnou u pískovny, kde zřejmě nějaký „dobrák“ vyhodil kočičky, které se tam rozmnožily na cca šestnáct kusů. Lokalitu právě řešíme s jedním naším skvělým občanem. Koťata už jsou v útulku, některá dokonce už v novém domově, pár kočiček už absolvovalo kastraci, což je to nejdůležitější, aby se dále nemnožily a záhy zase neumíraly smrtí živořících tvorů. Zbytek bude ještě do jara vykastrován. Bohužel se nám již dvě nepodařilo zachránit, pitvou byl prokázán zánět hrtanu a zánět plic, s léčbou bylo započato příliš pozdě.

Nebývá zvykem, že pro práci své manželky se manžel takříkajíc „přetrhne“. Opakem je Váš Standa. Řekněte nám něco o něm. Vidíme jej často, jak vyrábí různé konstrukce a terária..?

Já myslím, že je Standa úplně normální muž jako každý jiný. Je to už důchodce a výhodou je, že rád staví. Takže vyrobil krásné voliéry, udržuje útulek po technické stránce, tahá krabice s došlým krmivem a kočkolitem a poslední dobou mi dokonce pomáhá i čistit chodby. Je to velká pomoc. Na druhou stranu práce přece šlechtí. Má to těžké, všechna moje energie jde do péče o mé kočičí svěřence.

Zajímalo by mě, kolik koček prošlo útulkem, kolik jich je nyní?

Od vzniku Sluníčka 19. 6. 2016 prošlo útulkem 881 koček. Nyní je jich zde 92. Obnáší to práci ve dne a téměř i v noci včetně sobot a nedělí.

Nyní je útulek přeplněn. Je to proto, že jsme my občané někdy nezodpovědní a dáváme reprodukci často volný průběh. Co byste majitelům koček doporučila?

Ano, je přeplněn už od začátku léta a to především nezodpovědností nás občanů. Každý, kdo se rozhodne si pořídit jakékoli zvířátko, by měl uvážit, zda je ochoten a schopen se o nový přírůstek řádně starat a to třeba i dvacet let. A pokud k pořízení kočky přistoupí, rozhodně ji nemnožit, dát ji včas vykastrovat, neboť jsou přeplněné útulky kočkami a koťaty a spousta jich zůstává venku bez základních potřeb, živoří. Koťata se pak objevují vyhozená v lese, v parcích, v

příkopech, v obcích, v domovech důchodců, majitelé je úplně s klidem někam vyvezou a tam je ponechají napospas osudu. Myslí si, že přežijí, ale není to tak, uhynou. Denně přijímáme takováto mláďata, ale i starší kočky, na pokraji smrti.

Kdyby měl někdo zájem o Vaši kočičku, jak má postupovat?

V tomto případě ať si zájemce nejprve přečte na našich webových stránkách podmínky k adopci a pokud s nimi souhlasí, ozve se nám na náš email, facebook nebo nejlépe na telefon.

Starat se o tolik krásných kočiček není jednoduché, jak Vám mohou občané nebo organizace pomoci?

Pomoci mohou nejvíce zasláním jakékoli, byť i malé částky na náš transparentní účet uvedený na webových stránkách či na facebooku. Mohou darovat našim kočičkám jakékoli paštičky či kapsičky, kočičí mlíčko, konzervy s vyšším obsahem masa, desinfekční prostředky, hračky pro kočky.

Poslední otázka mimo obor, kdybyste byla starostkou obce, co byste udělala třeba mimo jiné... nebo hlavně (může to být důležité pro obec, třeba co chybí, zajímavé nebo i vtipné..)?

Nechci být starostkou... Naše obec má štěstí na obětavé starosty, svoje poslání zvládají perfektně, nemám nic, co bych udělala jinak.

Děkuji za milý rozhovor, přeji krásný nový rok 2017.

Miroslav Kvintus

Keramický kroužek

O tom, že je u nás v obci keramický kroužek pro děti, někteří víte, někteří o tom slyšíte dnes poprvé. S výrobky našich dětí jste se však už určitě setkali. Většina z Vás navštívila červený stánek na adventním minijarmarku, kde děti v rámci sbírky pro Dobrého anděla prodávaly své výrobky. A vězte, že ozdobičky, které dostáváte společně s pozváním na Vánoční koncert, tvořily také „kroužkové“ děti právě pro Vás.

Kroužek založila a vedla mnoho let profesionální keramička a naše úžasná

sousedka paní Lenka Hložková. Ze začátku se děti scházely v hasičárně, nyní máme „svoji“ dílničku v prostorách Obecního úřadu. Když náš syn dorostl do předškolního věku, přihlásili jsme ho také k Lence a nejen on, ale také já, která ho doprovázela a samozřejmě pomáhala (Mami vyválej mi to..., Mami to nejde.....), jsme postupně objevovali kouzlo hlíny a tvoření. Pak se Hložkovi rozhodli odstěhovat a já byla požádána, abych převzala vedení kroužku. Moc ráda jsem souhlasila, a tak každý týden společně s dětmi prožíváme velkou radost z postupných úspěchů a povedených výrobků. Keramika je naší společnou láskou.

Letos na podzim proběhlo v dílničce vyrábění pro dospělé s adventní tematikou. Akce se setkala s úspěchem a dospělí si pyšně odnášeli překrásné anděly, stromky, domečky nebo drobné ozdobičky. Protože většinu vyrábění opravdu chytlo a chtějí pokračovat, bude od ledna zahájena Keramika pro dospělé. Máte chuť se k nám také přidat? Jste srdečně zváni. Budeme se scházet 1 x za 14 dní, vždy v pondělí od 17:30 do 19:30 v keramické dílně - areál Obecního úřadu.

Přeji všem krásné Vánoce a v novém roce mnoho zdraví a radosti.

Hanka Hulešová

Malí umělci

Jsem moc ráda, že mám tu možnost napsat pár slov do našich Obecních novin a podělit se s vámi o mé radosti s dobříňskými dětmi. Už dva roky vedu kroužek Malý umělec, poznávám děti z více stran a je až neuvěřitelné, jaké to jsou roztomilé a hlavně pravdomluvné bytosti. Bohužel mi letos s těmi mými zlobidly zbývají jen poslední chvíle, protože příští rok už na to nezbude takřka žádný čas (maturita volá), a tak se jich snažím co nejvíce užít.

Každé úterý odcházím z kroužku plná energie a nadšená. Nikdy bych nevěřila, že mi děti dokáží dávat tolik spokojenosti a hlavně lásky. Slychám spousty úsměvných perliček, příběhů, větších i menších trápení a mnohá dětská přání.

A co teprve diskuze na rozličná témata, to je zábava. Jednou jsem se zeptala: „Víte, co je to maturita?“ Všichni se na mě váhavě dívali a vůbec nevěděli, co odpovědět. Jediný

Štěpánek Havlák se jako vždy ujal slova a snažil se zeširoka a systematicky vysvětlovat, věrný pravidlu: „Všechno sice nevím, ale budu se snažit něco říct, abych vypadal, že to vím.“

Aby měl kroužek nějaký řád, zřídila jsem určitý bodový systém, založený především na odměnách. Funguje to na principu modrých a červených puntíků a musím uznat, že na bodíky děti slyší. Hned během prvních dvou týdnů jsem rozdala skoro všechny medaile za dobré chování. A když se přeci jen stane, že jsou děti roz dováděné, používám zaklínadlo v podobě vajíčka. Že toto zaklínadlo neznáte? Jednou jsme byli s mými malými umělci v háječku na čerstvém vzduchu a jako v pohádce se nám do cesty připletlo úplně malinkaté vajíčko. Vůbec jsme netušili, co se v něm ukrývá, a tak jsme se rozhodli ho vzít s sebou a pečovat o něj, možná se nám z něj vyklubou pohádkový drak nebo třeba dinosaur :-). Máme ho pěkně schované v hasičárně, pravidelně ho kontrolujeme a těšíme se, čím nás překvapí. No a právě když děti někdy trošičku zazlobí, stačí říct: „Děti, pšššš, naše vajíčko potřebuje klid, aby mohlo růst!“ a to byste nevěřili, že to je ten nejlepší prostředek, díky kterému lze děti ztišit. A tak jsme všichni potichu, přidáváme peřinky z novin nebo z toaletního papíru, aby bylo v teplíčku, a vejce nám kupodivu roste.

Když se tak zamyslím nad každým mým svěřencem, žádný z nich není stejný. Tak třeba Tereška Hodanová, Deniska a Viktorka Hanzlíkové, to jsou holky pracovité, pro vše nadšené a samostatné, s ničím nemají problém. Bětuška, Honzík, Tereška K. a Šárinka, to jsou pro změnu snílkové s estetickým cítěním, kteří se nenechají vyvést ze svého poklidného tvořivého tempa, hlavně aby byl výsledek perfektní. Denise Hodanové stačí ke štěstí pár třípytek a peřiček, s těmi dokáže vytvořit hotové mistrovské dílo. Máme také svého nejvyššího mluvčího, Štěpánka, a dvě malé skvělé herečky, Moničku a Míšu. Jeden jak druhý jsou jedineční a každý v něčem vyniká.

Na závěr bych se s Vámi ráda podělila o pár perliček z kroužku.

„Lúco, Lúco, podívej, já už nemám stoličku!“ volá Monička Roháčková s otevřenou pusou dokořán, krev až na tričku.

Deniska Hodanová si ušpinila triko. Chvíli se

na ni dívám a pak mi to nedá: „Denisko, co to děláš?“ „No, já jsem si to tady ušpinila. Ale když tu skvrnu udělám i na druhé straně, tak si maminka bude myslet, že to tak má být a nic nepozná, víš?“

Děti, mám Vás moc ráda, každé úterý je pro mě potěšení. Přeji Vám krásné Vánoce a ať se Vám splní všechny tajné sny. Vaše Lúca

Lucie Horká

Mladší příprava Chemička Dobříň

Už to bude 5 let, kdy jsme v Dobříni založili fotbalovou přípravku pro děti. A jak to tak bývá, začátky byly složité. Trvalo dva roky, než se kolektiv dětí ustálil, přicházeli a odcházeli stále dokola. Dostávali přiděly branek od soupeřů, ale trpělivost trenérů se vyplatila. Poslední dva roky je team sehraný. V předloňském roce jsme kategorii mladší přípravy celou vyhráli a to soutěží každý rok přes 20 týmů. Neztratíme se ani mezi mužstvy jako jsou Štětí či Lovosice. V letošním roce se nám také daří. V soutěži Finále Ligy 2016 jsme získali 2. místo z 23 týmu a ve Finále Poháru 2016 jsme skončili 3. z 21 týmů. V podzimní sezóně jsme v obou soutěžích v semifinále a na jaře 2017 uděláme maximum pro vítězství. A jak trénujeme? V sezóně se scházíme dvakrát týdně na dobříňském hřišti. Když už je na venkovní běhání zima, dojíždíme do kryté haly v Horních Počaplech. Kvalita tréninků je na vysoké úrovni a na tréninkové vybavení si také nemůžeme stěžovat. Na naši činnost nám přispívá i obec Dobříň, a tak jsme letos mohli nakoupit nové dresy. Přijďte se podívat, jak to klukům sluší. Moc nás s ostatními trenéry těší, jak fotbal kluky chytl za srdce a jak se nám společně daří. Bylo by pěkné, kdyby se v budoucnu do fotbalu zapojili noví malí hráči. Není to však lehké, pro nový tým fotbalové předpřípravy je zapotřebí dalších ochotných tatínek - trenérů, kteří si své fotbalové naděje postupně vychovávají, tak jako my. Věřte však, že za tu práci to stojí.

Jiří Hložek

Letní tábor v Dobříni

Než se s rokem sešel rok, bylo tu zase léto a mi se těšili na druhý příobecní tábor. Moc nás potěšilo, že se ten loňský dětem líbil a dobrá

pověst vedla k novým přírůstkům. Oproti loňskému roku přibylo nejen dětí, sešlo se jich 40 ve věku od 5-ti do 13-ti let, ale i dospělých. Lúca Horká, Kája Mihulková, Danča Havláková a já jsme k sobě na pomoc přivolaly naši Soňu a Anetu Loweovou. Celou dobu s námi byla i Lucka Mullerová, která původně měla dohlížet jen na svého Ondru, ale nakonec byla naší velkou oporou. Naše hlavní paní vedoucí Daniela nezklamala. Její nápaditost nezná meze, a tak byl program tábora opět úžasný, plný zážitků a překvapení. Tématem tábora byla „Pevnost Boyard“. Děti i vedoucí s nadšením plnili úkoly „Matky Furie“, jak v obci, tak na výletech. Za splnění úkoly jsme dostávali indície, z těch jsme skládali heslo a to nás mělo dovést k pokladu. Musím přiznat, že čas od času jsem se zapotila s odpovědí i já.

Během týdnu jsme absolvovali dva celodenní výlety autobusem. Navštívili jsme ZOO v Praze a zábavný park Mirakulum. Oba si děti užily a my též. Také jsme jeli na kolech do Račic, kde nás areálem Arény Labe (nový název kanálu) provedl olympijský vítěz Václav Chalupa, který si s dětmi popovídal a nakonec všem předal medaile. Tento sportovní výlet byl opravdu super, ani déšť nám ho nezkažil.

Je pravda, že počasí s námi letos moc nemluvalo téměř po celou dobu, bylo chladněji a hodně přšelo. Náladu ani program nám to však nezkažilo. Naopak, díky hodné paní ředitelce Verunce Vápeníkové jsme si užili spoustu zábavy v teple a suchu MŠ, dokonce i v noci. Moc jí za to děkujeme. Velké díky patří i paní kuchařce Jitce, která nás ani letos nenechala umřít hladu. Týden utekl jak voda a s radostí musím konstatovat, že jsme všichni přežili bez úhony a úrazu.

Těšíme se na další tábor v roce 2017, který se bude konat opět první týden v srpnu.

A děti, připravte se na to, že s námi se nudit určitě nebudete.

Nad'a Součková

Pondělí v mateřské školce

Dnes je pondělí, první den po víkendu. Je brzy ráno, skoro tma, sluníčko se zvolna probouzí. Nám všem začínají pracovní povinnosti. Vystupuji z auta, pomalu odmykám branku mateřské školy, rovnám

větrem shozené kytky v truhlicích. Oči mi kloužou po té nádheře. Hlavou mi občas proběhnou vzpomínky na mé dětství. S tím, kam jsem chodila já s bratrem, se to nedá vůbec srovnat. Ani dnes nemají všechny školičky vše, co máme my, co svým dětem pořídila obec Dobříň. Je úžasné, co jim můžeme poskytnout.

Po pár krocích mívám první nápisy, kterými vyjadřujeme na tabuli společné cíle. Vše, co s dětmi chceme dosáhnout. Motto tohoto týdne zní: „Všichni jsme kamarádi“. Jen tři slova a jak hluboký mají význam. Možná si to uvědomujeme až tehdy, když dostaneme první pozvánku na sraz, třeba ze školy, po pěti, deseti i více letech. Slova kamarád a přítel nás provázejí po celý život. Odmykám dveře, kterými děti vstupují do šatny. Každé z nich tu má svou schránku, sem si ukládají své obrázky, výsledky jejich tvůrčí činnosti. Nejen tady, ale i všude po zdech, je výstava dětských prací. „Maminko, maminko, tady to jsem kreslila já, podívej, ...“, slyším, když si rodiče odvádějí svá dítky domů. Motto o kamarádství a přátelství má však u nás pokračování. „Táhneme za jeden provaz“. Nápis je umístěn tak, aby jej viděl každý. Kdybychom netáhli za jeden provaz, nikdy bychom třeba nenacvičili dětskou besídku. Jsou to první kroky, kdy se děti musí spoléhat jeden na druhého. Víte, jak dlouho besídku trpělivě cvičíme? Kéž bychom to my, dospělí, dokázali. Myslím tím to, co sami učíme naše děti. Kolik potíží vidíme kolem sebe. Někdy pýcha, sobectví a neúcta k druhému způsobují, že do cíle máme tak daleko. Jsme každý jako jeden provázek, někdo slabší, jiný silnější. Pokud je však spleteme do sebe, už nejsme jen provázek, ale docela silné lano. Velmi obtížně se dá přetrhnout. V naší školce máme děti malé, větší i předškoláky. Jak jim tyto vlastnosti přiblížit? Jak je naučit vážit si jeden druhého, umět spolupracovat a neprosazovat jen své zájmy?

Je po sedmé hodině a první dítky jsou v šatně. Každé je jiné. Některé směle natáhnou bačkůrky, pac a pusu tatínkovi a hurá za oblíbenou hračku. Jiné potřebují času více, rozloučit se s maminkou není lehké. Častokrát se to neobejde bez slziček, a tak putují do naší náruče. Za chvíli je dobře. Někdy je potřeba dospínkat na váleňdě, protože noc byla tak krátká. Co na plat, maminka musí do práce.

Tak už jsme tu všichni. Je osm hodin. Po chvílce osobních zájmů dětí začínáme. Tvoříme kolečko, někdy sedíme, jindy stojíme nebo se jen tak chytíme za ruce. „Tak děti, jaký byl víkend?“, ptáme se. „U nás byla babička a dělali jsme rohlíčky.“ „Já byl s tatínkem a s pejskem na procházce.“ „My jsme byli s tatínkem a maminkou ve sborečku.“ „My na bazéně.“ „V zoo.“ „A my byli doma.“ Ten tady, ten tam. „Táta koukal na televizi, maminka telefonovala.“ Děti odpovídají různě, někdo si nemůže vzpomenout a někdo řekne prostě: „Nic“. Každý den ve školce začíná ranním rituálem: „Velké kolo uděláme, protože se rádi máme, kdo si s námi půjde hrát, ten bude náš kamarád, dobré ráno, dobrý den, dnešek bude krásný den.“ A pak si jako tichou poštou pošleme jeden druhému úsměv, jindy pohazení, stiskneme si ruku, na důkaz toho, že ve školce skutečně prožijeme krásný den. Zajímavé jsou odpovědi na otázku, kdo je tvůj kamarád a proč. Tolik jmen slyšíme. Od babiček, dědečků, přes tatínka a maminku, znějí i jména prvních spolužáků, hraček, pejsků nebo plyšáků. To vše jsou děti. A co ještě děláme? Hodně tvoříme a učíme se. O tom však někdy jindy, abychom nezapomněli dnes na to hlavní: „Jsme přece všichni kamarádi a táhneme za jeden provaz.“

Anketa

Zajímalo nás, jak si představují kamarádství samy děti, a tak jsme uspořádali anketu. Tak to vidí Vaše malá štěstí.

Kamarádství je, že se všichni mají rádi!

Bertička, Esterka

Kamarádi se k sobě chovají slušně!

Terežka

Kamarádi si mohou dát pusku.

Anička

Kamarádi si spolu hrají

Deniska, Toníček, Milánek

Kamarád se vezme za ruku.

Adélka

Neubližují si. Lukášek

Nezlobí se. Tobiášek

Hezky si spolu hrají, staví si.

Tadeášek

Chovají se hezky k hračkám.

Ládík.

Pomáhají si. Kubíček

Mají se rádi. Esterka

Jsou na sebe hodní. Toník

Obejmou se. Milánek

Přejeme Vám krásné vánoční svátky, zdraví, lásku, štěstí a přátelství.

Veronika Vápeníková a kolektiv MŠ

Mateřská škola V Zátíší až v daleké Číně

Tím, že byla naše školka umístěna na předních architektonických serverech Evropy, ale i New Yorku a zároveň publikována v mnohých architektonických časopisech, zaujala Čínu. Tam vydali knihu o mateřských školách a té naší věnovali velkou pozornost. Zajímalo je kolik dětí školku navštěvuje a jak to zkrátka u nás chodí. Prostřednictvím Ateliéru 8000 jsme jim podali tyto informace:

Mateřská škola V Zátíší, Dobříň

Mateřskou školu navštěvuje 28 dětí, což je plně využitá kapacita mateřské školy. Jsme tedy jednotřídní mateřskou školou, kterou navštěvují děti od dvou do sedmi let (v případě odkladu školní docházky). Máme vytvořený školní vzdělávací program, který je typický pro místo, kde se škola nachází a je uzpůsobený na míru potřebám naší školy, organizujeme vzdělávací proces pro věkově smíšenou třídu. V té dochází k přirozenějšímu a snazšímu předávání vědomostí, zkušeností a znalostí, protože děti k sobě mají rozumově blíž. Starší děti cítí odpovědnost a zvýšenou sebejistotu vzhledem k mladším dětem, uvědomují si svou vyspělost a důležitost. Díky kladným sociálním zkušenostem, zážitkům a vlastnostem si budují základy pro budoucí přátelství. Sociální prostředí v mateřské škole má pozitivní vliv i na rozvoj schopnosti vcítit se do druhého a spolupráce. Mladší děti přirozeně napodobují děti starší a vyspělejší, učí se respektovat práci předškoláků, volí si klidnější hry, předškoláci se učí soustředění na práci, i když jsou ve třídě mladší děti. Celkově můžeme říci, že heterogenní třída vede k větší samostatnosti a osobnímu rozvoji dětí.

Vzhledem k tomu, že se naše škola nachází v klidné části obce pod vzrostlými kaštany a má ve znaku panáčka z kaštanu, nazvali jsme

náš školní vzdělávací program „ S panáčkem Kaštánkem poznáváme svět“. Panáček děti motivuje a provází školním rokem. Vzdělávací program je složen z hlavních integrovaných bloků, které obsahují podtémata, ta jsou náplní jednotlivých týdnů. Bereme zřetel na přání dětí a vnější okolnosti. Pedagogickou činnost vedeme tak, aby byly zohledněny jednotlivé věkové skupiny, věnujeme se dětem nadaným i dětem, vyžadujícím větší pomoc a podporu. Vycházíme z témat vztahujícím se k jednotlivým ročním obdobím, rodině, přátelství, přírodě, zvířatům, učíme děti toleranci, lásce, úctě a empatii. Každý den je k danému tématu s dětmi veden rozhovor, mají možnost hudebního i výtvarného vyjádření, poslechu, pedagog má denně stanovený cíl, k jakému chce s dětmi dojít. U mateřské školy jsme vybudovali zahradu v přírodním stylu, je to další místo pro výuku, objevování, pohyb, klid a relaxaci.

Mottem naší práce je:

„ Když vstoupíš do této třídy

- TY BUDEŠ KAMARÁD
- TY BUDEŠ OBJEVITEL,
- TY BUDEŠ VÝJIMEČNÝ,
- TY BUDEŠ DŮLEŽITÝ,
- TY BUDEŠ RESPEKTOVANÝ,
- TY JSI TEN DŮVOD, PROČ JSME TADY.“

Naše nádherná mateřská škola je pro nás velmi inspirativní, podporuje nás k tvořivosti, je místem setkávání dětí rodičů i ostatní veřejnosti.

Stravování v MŠ

V září jsme přivítali nové děti do MŠ. Nejen, že si zvykají na nové prostředí a denní režim, ale také poznávají nové chutě. Najednou před nimi leží talířky s pokrmy, úplně jinými než na které jsou zvyklí od svých maminek. Nabízíme dětem např. bulgur, kuskus, červenou čočku, mungo fazole, špaldové kroupy. Používáme mořskou sůl, těstoviny obohacené riboflavínem, výrobky z tofu aj. Snažíme se pokrmy dětem přizpůsobit, aby tento přechod byl příjemný a domácí. Nicméně o školním stravování platí povinnost pro školní jídelny, dodržovat obsah tzv. spotřebního koše. Spotřební koš je odvozen z

denních doporučených dávek živin, jinými slovy je to průměrná spotřeba potravin, a je vypočten ze základního sortimentu potravin tak, aby bylo zajištěno dosažení příslušných výživových norem. Tento spotřební koš závazně uvádí, kolik potravin z jednotlivých skupin musí dítě za den prostřednictvím školního stravování přijmout. Jedná se o tyto skupiny potravin: maso, ryby, mléko, mléčné výrobky, tuky, cukr, sůl, zelenina, ovoce, brambory, luštěniny. Ve školce by se mělo vařit dle „Receptur pro školní stravování“. S možností úprav lze využít vhodné recepty např. na luštěninové pokrmy, bezmasé pokrmy apod. Asi základem správného uvažování je poskytnout dětem zejména přirozenou stravu, tedy takovou, která je připravena ze základních surovin, bez použití přemíry přídavných látek, tzv. „éček“.

Nedílnou součástí jídelníčku by měly být i nápoje. Pitný režim. Porce pro dítě je sklenice výšky pěsti. Takovýchto sklenic by dítě během dne mělo vypít alespoň 7. Nápoje by neměly být slazené. Do jídelníčku dětí určitě nepatří nápoje slazené sladidly, barvené, kolové či energetické. Ani neředěné džusy nejsou nejvhodnější s ohledem na přemíru cukru. Základem by měla být čistá voda, ředěné ovocné šťávy nebo čaje. Nejdůležitější je držet se hesla „všeho s mírou“ a hlavně zachovat si zdravý „selský“ rozum.

Stravování i jeho kultura jsou ve školce jiné, děti si osvojují nové návyky. Před každým jídlem si umyjí ruce, samy se obsluhují, starší děti pomáhají mladším, pěkně si popřejí „Dobrou chuť“. Naučí se správně používat příbor, ubrousek. I to všechno patří ke školnímu stravování v MŠ.

Dost často se stává, že dětičky některá jídla odmítají, aniž by je vůbec ochutnaly. Proč tomu tak je? Inu proto, že je z domova neznají a vše cizí je pro ně podezřelé.

Máte-li proto chuť pomoci svým dětem usnadnit objevování nových chutí, podívejte se na jídelníček MŠ, povídejte si s dětmi o tom, co jim chutnalo a co jíst nechtějí. Můžete zkusit zařadit do svého rodinného jídelníčku nové suroviny a tím dětem odtajnit například méně známé luštěniny a obiloviny nebo tolik odmítané pomazánky. A pro inspiraci můžete vyzkoušet jeden z našich receptů.

>>>

Pomazánka drožďová s taveným sýrem
Suroviny: Droždí, vejce, tavený sýr, máslo, pomazánkové máslo, olej, cibule, sůl
Droždí rozpustíme na oleji, až voní po houbách a je opečené, odstavíme z ohně. Vejce vaříme 20min natvrdo. Máslo s pomazánkovým máslem, sýrem a krájenou cibulí ušleháme, přidáme na jemno nastrouhané vejce, droždí a osolíme. Pomazánku namažeme třeba na slunečnicový chléb.

Radka Sedláčková

Skutečně zdravá školka

V letošním školním roce 2016/17 jsme se rozhodli aktivně zapojit MŠ v Zátíší do úspěšného programu „Skutečně zdravá školka“, který pomáhá českým školám a školkám zlepšovat školní stravování a vzdělávání o jídle. Je to příležitost pomoci dětem a mladým lidem pochopit, co je opravdové jídlo, a poskytnout jim praktické životní dovednosti. Znalosti, které během výuky děti získávají o jídle, stejně tak jako jídlo, které školy nabízejí na svačiny a obědy, pomáhají vytvářet kulturu zdravého stravování.

Proto, abychom získali v tomto projektu bronzové osvědčení, musíme splnit několik kritérií. Já osobně jsem přesvědčená, že je dávno plníme.

Některé z úkolů, které je třeba splnit:

1. Vytvořit školní zelinářskou zahradu a výpěstky ze zahrádky používat ve školní kuchyni, přizpůsobit sezónní pokrmy. A takovou zahrádku i se sadem a bylinkami máme překrásnou!
2. Zapojit děti a dát jim možnost vzdělávacích aktivit v oblasti přípravy pokrmů. Samy si už vyzkoušely připravit svačinku ve formě ovocných a zeleninových špízů, na kterých jsme si společně pochutnali.
3. Zorganizovat pro děti návštěvu farmy v okolí, aby se seznámily, jak to vlastně na takové farmě chodí. Na splnění tohoto úkolu se už děti i paní učitelky moc těší.

A protože je čas adventní a brzy přijde Štědrý den, i letos budeme péct ve školní jídelně vánočky.

Děláme je ze 6-ti pruhů, a tak každý rok nejprve poctivě trénujeme s provázky. Když

přijde den D, nejšikovnější plete a plete a plete. Chcete si také zkusit náš osvědčený recept? Tak se do toho pusťte.

1 kg mouky (napůl polohrubou a hladkou)
250g tuku na pečení
250g cukru
100g droždí
250g vařených, jemně nastrouhaných brambor
5 žloutků
1/16 l mléka
Sůl, vanilkový cukr, citronová kůra i šťáva
150 - 200g hrozinek
100g mandlí

Utřeme žloutky s tukem a cukrem. Přidáme kvásek, mouku, sůl, brambory, citron a vypracujeme těsto. Zpracujeme do něho hrozinky a cca 2/3 mandlí a necháme kynout. Upleteme vánočky a necháme ještě kynout. Potřeme vajíčkem, posypeme zbytkem mandlí a šupneme je do trouby. Pečeme nejprve v horké troubě (cca 200 °C 10 min.) a potom ztlumíme teplotu na cca 160 - 170 °C a dopékáme asi 45 minut.
Z tohoto množství jsou 3 menší nebo 2 větší vánočky.

Dobrou chuť, krásný advent, kouzelné Vánoce!

Za kolektiv MŠ v Zátíší Radka Sedláčková

Stačí mít pár přátel

V životě obecně platí, že bohatý je ten, který má dobré přátele, protože jsou jeho oporou ve všech životních, zvláště těžkých, situacích. Nemusí to být jen ti, se kterými se člověk setkává v zaměstnání nebo jsou jeho bývalými spolužáky či kamarády, s nimiž má společné záliby. Přátelství mohou navázat i lidé různého věku a různých koníčků. Krásným důkazem této skutečnosti je spolupráce Humanitárního sdružení Perspektiva a Mateřské školy Dobříň. Obě organizace pořádají společné aktivity. Tak se navzájem propojují na pohled dva odlišné světy: malé děti, které teprve poznávají svět, a hendikepovaní, kteří se na svět dívají trochu jinak než ostatní dospělí. Klienty Perspektivy obohacuje dětský svět, protože jej vidí čistým pohledem a umí se radovat z každé maličkosti. Pro děti je přínosem, že mohou

nahlédnout do světa, který je tak odlišný od toho, který dosud znají, kde má každý nějaké tělesné či jiné omezení a přitom je schopen svůj problém přijmout a umí se těšit i z maličkostí, které jim život nabízí. Nejsou zatrpklí, chovají se k sobě navzájem i k druhým vlídně a přátelsky. Dovedou se radovat i žertovat, jsou příjemní a vstřícní. Díky společným a společenským aktivitám se ze všech zúčastněných stávají nejen přátelé, ale hlavně ohleduplní a chápaví lidé.

Humanitární sdružení Perspektiva poskytuje ambulantní a terénní službu sociální rehabilitace dospělým osobám s hendikepem. Jedná se o nácvik dovedností a schopností vedoucí ke zvýšení samostatnosti osob s tělesným, mentálním nebo kombinovaným postižením, tak aby dokázaly žít bez závislosti na rodině či jiné blízké osobě. Dále o obnovu nebo získání takových dovedností, které umožní osobám po úraze nebo při zhoršení zdravotního stavu žít co nejvíce jako před tím, a integraci osob s duševním onemocněním do společenského a pracovního života.

Humanitární sdružení Perspektiva
Havlíčková 276, Roudnice nad Labem
Tel: 412 871 011, mail: perspektiva@rete.cz
web: www.perspektiva-roudnice.cz

Štěstí je krásná věc

Je to už rok, co jsem se v tomto „ekologickém okénku“ zamýšlela nad stopou, kterou po sobě zanecháváme. Vzpomínáte? Musím přiznat, že koupí nové kabelky jsem nedokázala odolat, ale jinak jsem se moc snažila. Tak třeba popojíždění po obci jsem snížila až do takové míry, kdy jsem čelila podezření, že mám rozbité auto nebo jsem prý mile překvapila některé sousedy, že mám nohy:-). Musím uznat, že je příjemné potkávat

milé lidi, prohodit s nimi pár slov nebo se na sebe jen tak usmát. A co teprve potěšení z pohledu na krásná zákoutí naší obce, čerstvý, svěží vzduch a tolik potřebný pohyb, důležitý pro naše zdraví. Tady ale občas končí jen u představy a vroucného přání. Je sice pravda, že rozhlížet se a pozorovat je zcela nezbytné a i ten pohyb by se dal počítat. Vždyť procházka Dobříni dost často představuje výkon hodný zdatného sportovce, slalom i přeskoky jsou takřka nutností. Jen ten svěží vzduch trochu zavání, obzvláště, přineseme-li si s sebou domů dárek.

A krásná zákoutí? Dalo by se říci, že některá místa jsou jak malovaná. Nedávno jsme měli „nově“ nahozený sloupek přímo u našich budoucích vrat a do nevídané dekorace jsem šlápla při vystupování z auta přímo na naši příjezdové cestě. Dobře mi tak, mám chodit pěšky, nemusela bych vystupovat. Další výtvarná dílka lze potkat na mnohých chodnících naší obce a v trávnících. Zejména před mateřskou školou se rojí jak houby po dešti, i ta barva je stylová. Radost mají nejen děti, ale hlavně paní učitelky a maminky. To, že „houbičky“ smrdí, přeci vůbec nevadí. Vždyť h...o ve snu viděti, znamená štěstí mít. A když do něj někdo spadne, šlápne nebo ho omylem vezme do ruky, má na celý život vystaráno.

A úplně bych zapoměla, jak nadšeně odklízí nadílku dobřínská pracovní četa. Štěstí se jim doslova lepí na kola traktůrku, košťata i lopaty.

Není to krásné žít ve šťastné obci?

Přestože je štěstí krásná věc, je přeci jen trochu vrtkavé a není záhodno ho neustále pokoušet a zneužívat. Ráda bych proto touto cestou požádala majitele malých i větších producentů štěstí, zda by nemohli pomoci při zvelebování našich prostranství a bezpečném průchodu Dobříni.

Vím, že to není vždy jednoduché, ale když máte svého přítele na vodítku, jistě si všimnete, že po sobě něco zanechal. Možná si řeknete: „Jiní také neuklízí, tak proč mám já?“ Možná proto, že mnozí uklízí a je jich opravdu hodně, denně je vidím s plnými pytlíčky. Možná proto, abyste měli čisté svědomí a také chodník. Možná proto, abyste se nemuseli bát ve tmě chodit na procházku.

Nebo prostě jen proto, že máte děti, vnoučata či malé přátele a záleží Vám na jejich zdraví, čistotě a usměvavých tvářích.

A přátelé, kdyby se Vám přeci jen podařilo do „něčeho“ šlápnout, usmějte se a řekněte si: „To se mi právě přilepilo štěstí na paty!“

-dh-

Kotlíková dotace

Začátkem letošního roku byla Krajským úřadem Ústeckého kraje vyhlášena výzva na výměnu zastaralých zdrojů tepla na pevná paliva v rodinných domech v rámci OPŽP 2014-2020 - Kotlíková dotace. Podporovány byly nové tepelné zdroje, které jsou uvedeny v Seznamu podporovaných výrobků vedeném SFŽP. Příspěvek byl poskytován v této výši:

- kotel na tuhá paliva 70 %
- kombinovaný a kondenzační plynový kotel ve výši 75 %
- kotel na biomasu a tepelné čerpadlo ve výši 80 %
- bonus 5 % pro obce spadající do prioritního území
- 10 %, maximálně 10.000,- Kč, činil příspěvek od obce těm, kteří tento kotel vyměnili za splnění podmínek Kotlíkové dotace. O tuto dotaci požádalo KÚ z naší obce 7 občanů. Šest projektů je již realizováno, poslední se dokončuje. Těchto 7 kotlů občané vyměnili za následující zdroje:
- 2 kotle s automatickým přikládáním spalující uhlí a biomasu
- 2 plynové kotle
- 3 tepelná čerpadla

Jen pro názornost konkrétní čísla z realizace, kde byl instalován kotel spalující uhlí a biomasu:

- celkové náklady akce - 149.025,- Kč
- poskytnutý příspěvek KÚ - 119.792,- Kč
- poskytnutý příspěvek obce - 10.000,- Kč
- vlastní prostředky stavebníka - 19.233,- Kč

Ve 2. polovině roku 2017 bude tato výzva znovu vyhlášena, po jejím vyhlášení Vám poskytneme podrobné informace a rádi pomůžeme se zpracováním žádosti, pokud budete mít zájem o tuto výzvu zažádat. Je škoda, že o tuto dotaci nepožádalo více občanů, je opravdu hrůza se odpoledne projít po naší obci, když všichni zatopí.

Přemýšlejme více o tom, jaké ovzduší tu dýcháme a v čem vyrůstají naše děti. Je několik občanů, kteří pravidelně kouřem z jejich komínu hodně zneprůjemňují ostatním ovzduší!! Naučme se brát ohled i na druhé, vždyť někdy stačí jen nechat řádně rozhořet kotel, nebo nechat vyčistit komín. Do konce roku musí každý spalovací zdroj na tuhá paliva o příkonu 10 – 300 kW napojený na radiátory projít kontrolou technického stavu a provozu (revizí). Od 1. ledna 2017 si totiž může úřad s rozšířenou působností vyžádat potvrzení o revizi. V případě nedodržení povinnosti čeká domácnosti postih až do výše 20 tisíc korun. Nejpozději za dva roky je nutné revizi kotle pravidelně zopakovat. Při kontrole zkoumá revizní technik kompletně celý kotel, jeho celistvost a těsnost, řídicí jednotku, regulátor a havarijní termostat, ale třeba i to, co a jak se v kotli spaluje. Během prováděné kontroly revizní technici poskytnou další poradenskou a konzultační činnost, tedy doporučí postupy k zajištění dalšího bezproblémového a hospodárneho provozu (např. eliminování nadměrného kouře a šetření nákladů na palivo), případně další opatření ke snížení jeho vlivu na ovzduší (modernizaci nebo doplnění otopné soustavy o regulační prvky, akumulaci nádobu, zlepšení obsluhy apod.). Na základě proběhlé revize vám technik vystaví doklad o kontrole, kterým se prokážete při případné výzvě z úřadu.

Zeleň v naší obci

V letošním roce jsme nechali zpracovat projektovou dokumentaci na realizaci sadových úprav „Zakládání a obnova ploch veřejné zeleně v obci Dobříň“. Součástí projektové dokumentace je zahradně-architektonické řešení veřejných ploch v naší obci v těchto lokalitách:

1. Vjezd do obce v ulici Roudnická (ze směru od Roudnice n. L.) - odclonění průmyslového areálu a lokalita na pravé straně při vjezdu do obce za 14 RD. Chceme zde upravit naše stavební depo a zlepšit tím vjezd do naší obce.

2. Sportovní areál - dětské hřiště, zde je plánovaná výsadba zeleně. Projekt zpracoval Atelier zahradní a krajinářské architektury Mariánské Lázně -

Ing. Tomáš Prinz. Součástí projektu je řešení vegetačních prvků v uvedených lokalitách, trávníky, stromy, keře. Tento ateliér nám již zpracovával projekt na zahradu MŠ. Na základě tohoto projektu jsme podali žádost o dotaci z Operačního fondu Životního prostředí ČR, Prioritní osa 4 - Ochrana a péče o přírodu a krajinu.

Oprava veřejného osvětlení

V průběhu měsíce září a října byla provedena oprava veřejného osvětlení podél chodníku ke Glazure. Výběrovým řízením byla vybrána firma Kamont Group s.r.o. s celkovou částkou ve výši 261.189,- Kč. Byla provedena výměna světel, kabelů a stožárů. Na tuto opravu jsme získali příspěvek ve výši 25.000,- Kč z Krajského úřadu Ústeckého kraje z Programu obnovy venkova.

Dopravní opatření v naší obci

V poslední době řešíme neustále problémy s poškozováním obecního majetku - terénních úprav, chodníků a dopravního značení, ke kterému dochází parkováním a otáčením nákladních vozidel v naší obci. Většina těchto vozidel jede do Vitany nebo Glazury. Řidiči,

kteří přijedou v pozdních odpoledních a nočních hodinách, nejsou vpuštěni do závodů, nemají kde zaparkovat a jedou se otočit do obce, aby mohli následně zaparkovat na odstavném parkovišti u Vitany. Již několikrát jsem řešila poškození s dopravní policií, vedením Glazury a Vitany. Ne vždy se nám podaří dopátrat se řidiče, který majetek poškodil. V současné době Glazura vyhradila před vjezdem do areálu 2 parkovací místa pro řidiče nákladních vozidel. Po jednání se správou silnic ÚK, Odborem dopravy MÚ Roudnice nad Labem a dopravní policií ČR probíhá v současné době řízení na stanovení místní úpravy provozu na komunikaci III/24050. Na základě tohoto řízení bude do obce zákaz vjezdu nákladních automobilů nad 3.5 t mimo dopravní obsluhy. Toto opatření bude v platnosti v polovině měsíce ledna.

Dalším opatřením na zvýšení bezpečnosti v naší obci je umístění ukazatele rychlosti na vjezdu do obce směrem od Račic, kde vozidla přijíždějí vysokou rychlostí a hrozí nebezpečí ohrožení obyvatel. Ukazatel rychlosti bude s multifunkčním displejem pro zobrazení SPZ vozidla, kamerovým systémem, modulem pro vzdálenou správu a on-line přenosem dat. Ukazatel bude umístěn na sloupu veřejného osvětlení v ulici Račická v průběhu měsíce ledna.

HOSPODAŘENÍ OBCE K 30.11.2016

(Vpracovala Vladimíra Hodanová)

	Schválený rozpočet po změnách	Výsledek od začátku roku
Rozpočtové příjmy		
Daň z příjmu fyz. osob	1.315.000	1.420.174,80
Daň z příjmu práv. osob	1.251.200	1.241.852,63
DPH	2.100.000	2.356.904,16
Odvody za odnětí zem. půdy	4.000	15.654,00
Poplatky za odnětí lesní půdy	2.235.600	2.234.252,00
Poplatek za komunální odpad	260.000	239.302,00
Poplatek ze psů	12.000	11.869,00
Popl. za užív. veř. prostranství	1.000	0,00
Odvod z loterií	20.000	26.278,44
Správní poplatky	10.000	9.160,00
Daň z nemovitostí	3.000.000	1.521.867,45
Neinv. příj. transfery ze stát. rozpočtu	20.000	20.000,00
Neinv. příj. transfery v rámci dotač. vz.	100.900	100.900,00
Ostatní neinv. transfery ze stát. rozp.	600.000	540.540,00
Lesní hospodářství	5.500	2.500,00

Příjmy z dobývacího prostoru	550.000	469.070,00
Odvádění a čištění odpadních vod	67.000	63.677,00
Příjmy v zál. kultury	32.000	43.223,00
Zájmová činnost	57.000	57.975,00
Rozvoj bydlení a byt. hosp.	511.000	516.647,00
Komunální služby a územní rozvoj	21.000	9.808,00
Nakládání s odpady	70.000	68.171,50
Požární ochrana	128.000	127.006,00
Reg. a místní správa	100	100,00
Příjmy z úroků	10.000	466,13
Pojistné náhrady	31.000	0,00

Příjmy celkem	12.412.300	11.097.398,11
---------------	------------	---------------

	Schválený rozpočet po změnách	Výsledek od začátku roku
--	----------------------------------	-----------------------------

Rozpočtové výdaje

Zemědělská činnost a rozvoj	15.000	15.000,00
Pozemní komunikace	677.000	109.427,50
Odvádění a čištění odpadních vod	6.115.000	197.306,00
Školení, bezpečnost práce	15.000	13.368,00
Na předškolní výchovu - MŠ	971.400	644.255,57
Kultura	55.000	25.416,00
Sdělovací prostředky	2.000	1.485,00
Ostatní činnost v zál. kultury	145.000	139.217,00
Tělovýchova	10.000	0,00
Zájmová činnost	438.800	305.418,54
Rozvoj bydlení	241.000	139.174,00
Komunální služby a územní rozvoj	1.186.200	910.911,20
Nakládání s odpady	689.000	603.947,00
Ochrana přírody a krajiny	354.500	318.136,80
Ochrana obyvatelstva	5.000	0,00
Krizové řízení	15.000	0,00
Bezpečnost a veřejný pořádek	100	200,00
Požární ochrana	475.000	284.065,00
Zastupitelské orgány	904.500	889.889,00
Regionální a místní správa	1.284.500	780.740,61
Služby peněžních ústavů	55.500	51.985,20
Platby daní a popl. st. rozp.	81.200	81.130,00
Ostatní činnosti	20.000	0,00

Výdaje celkem	13.755.700	5.511.072,42
---------------	------------	--------------

Zůstatek na běžném účtu k 30. 11. 2016: 22.483.516,80 Kč

Zůstatek na termínovaném účtu k 30. 11. 2016: 1.420.449,93 Kč

Spojovačka

Pro všechny hravé duše. Mamky, taťky, dětičky, dědečky či babičky.
Vyluštěnou tajenku můžete poslat na adresu lucia.horka33@seznam.cz
Na všechny úspěšné luštitěle čeká sladká odměna.
Lucie Horká

PŘIŘAĎ POSTAVU KE SPRÁVNÉ POHÁDCE.

ČÍSLA UDÁVAJÍ POŘADÍ
PŘIŘAZENÝCH PÍSMEN

1- ŠÍLENĚ SMUTNÁ PRINCEZNA

2- ČERVENÁ KARKULKA

3- SHREK

4- HLEDÁ SE NEMO

5- PRINC A VEČERNICE

6- MRAZÍK

7- PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE

8- PŘÍBĚH HRAČEK

9- SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

N- ŠMUDLA

Ý- IVÁNEK

R- MĚSÍČNÍK

Š- PRINCEZNA HELENA

D- DORY

T- VLK

E- WOODY

Ě- FIONA

D- KRÁL KAZISVĚT

tajenka : _ _ _ _ _ .

Co se dělo na dobříňské kulturní scéně v roce 2016?

Dětský den - Modely lodí na pískovně a
Správná čtyřka
Pouťová zábava
2. příobecní tábor
Pohádkový les
Komici s.r.o.
Taneční zábava
Loučení s prázdninami - divadélko pro
nejmenší a balónková show
Setkání seniorů - Povídání s Miriam
Kantorkovou
Strašidelná stezka
Keramické tvoření pro dospělé
Tvořivá adventní dílna - výroba stromečků
2. adventní minijarmark a prodejní výstava
stromečků
Výstava obrazů paní J. Machulkové

a letos Vás všechny ještě zveme na

15. vánoční koncert, 23.12.2016 od 17:00 do
Zátiší. Výtěžek z dobrovolného vstupného
bude opět věnován Nadaci Dobrý anděl.

V roce 2017 se můžete těšit opět na bohatý
kulturní život a již nyní si můžete do svých
kalendářů zapsat data některých
připravovaných akcí:

7. 1. 2017 Tříkrálová sbírka
3. 6. 2017 Dětský den
24. 6. 2017 Dobříňská mini pouť a tradiční
pouťová zábava - program pro malé i velké po
celý den
31. 7. - 5. 8. 2017 (po - so) 3. příobecní tábor
se bude konat od pondělí. Termín podání
příhlášek se včas dozvíte prostřednictvím
emailu.
26. 8. 2017 Komici s.r.o. a následně taneční
zábava v Zátiší
2. 9. 2017 Loučení s prázdninami
4. 11. 2017 Strašidelná stezka
25. 11. 2017 3. minijarmark a rozsvěcení
vánočního stromku
23. 12. 2017 16. vánoční koncert

Změna programu vyhrazena.

Statistika obce :

Počet obyvatel	554
Muži	224
Ženy	219
Děti do 3 let	16
Děti do 15 let	73
Děti do 18 let	22

Narodili se v roce 2016

Tadeáš Poustka
Mikuláš Mrázek
Alexander Bambásek
Martin Roman Lichoň

Zemřeli v roce 2016

Zdeňka Nedvědová
František Hornák
Milena Petříková
Ludmila Svobodová

Chcete dostávat informace o hlášení
obecního rozhlasu? Pošlete svůj email
na adresu dobrin@dobrin.cz

Jako každý rok můžete udělat radost
svým blízkým prostřednictvím
"Vánoční pošty", která bude opět
otevřena v Zátiší během Vánočního
koncertu 23.12.2016.
Své zásilky můžete odnášet do krámků
nebo na obecní úřad do 22.12.
Každý obdarovaný bude včas
upozorněn lístečkem
do poštovní schránky.

